

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้เรียนกับการอ่านหนังสือและไม่มีคนตรีคลอ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผลระหว่างลักษณะต่างๆ ของผู้เรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3. สร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากกลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุด

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2533 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอชนบท จังหวัดศรีสะเกษ การเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรใช้วิธี Cluster Sampling โดยสุ่มตัวอย่างประชากรสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอมา 1 สำนักงาน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย แล้วสุ่มห้องเรียนด้วยวิธีอย่างง่ายมา 12 ห้อง ได้ตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 300 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. แบบสำรวจข้อมูลส่วนตัว ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วยข้อความที่สอบถามถึงสถานภาพส่วนตัว และความรู้สึกของนักเรียนเกี่ยวกับการอ่านหนังสือและฟังคนตรีคลอขณะอ่านในใจ
2. บทอ่าน เรื่อง วัตถุประสงค์ในการสำรวจอากาศ และเรื่อง สำนวนดวงจันทร์ เป็นความเรียงร้อยแก้ว ความยาวเรื่องละ 11 หน้ากระดาษขนาด A 4 หนึ่งครั้ง เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
3. แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากบทอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาและพฤติกรรมด้านทฤษฎีด้วย เป็นแบบสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แบบสอบนี้ตรวจสอบความตรงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ข้อสอบจำนวน 2 ชุด โดยที่ข้อสอบชุดที่ 1 มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.25 - 0.78 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.25 - 0.75 ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.60 จำนวน 20 ข้อ ข้อสอบชุดที่ 2 มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.37 - 0.79 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.25

- 0.75 และค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.61

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจ บทอ่าน และแบบสอบ ไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากรและเก็บรวบรวมข้อมูลคืนด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Regression Analysis) และสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากคะแนนการอ่าน

สรุปผลการวิจัย

เมื่อตัวแปรที่คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการอ่านในใจที่มีดนตรีคลอ ตัวทำนายคือ ระดับการเรียน เพศ อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะรายได้ของผู้ปกครอง และความชอบฟังดนตรีคลอขณะอ่านในใจ ปรากฏผลดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการอ่านในใจที่มีดนตรีคลอ) พบว่า

1. ระดับการเรียน เพศ ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.2651, 0.1659, 0.1379 ตามลำดับ

2. ฐานะรายได้ของผู้ปกครอง และความชอบฟังดนตรีคลอขณะอ่านในใจมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.1200, 0.1061 ตามลำดับ

3. ผู้ปกครองอาชีพเกษตรกร มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. ผู้ปกครองอาชีพรับราชการ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

5. ผู้ปกครองที่เป็นกรรมกรหรือรับจ้าง ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับตัวทำนายที่เพิ่มเข้าไปทีละตัว โดยเริ่มจาก ระดับการเรียน เพศ และผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย ตามลำดับ พบว่ามีนัยสำคัญทุกค่าที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.2651, 0.3164, 0.3424 แสดงว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

7. จากการหากลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุดจากตัวทำนายทั้ง 3 ตัว พบว่า กลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุดประกอบด้วย ระดับการเรียน เพศ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับตัวพยากรณ์ทั้ง 2 ตัวนี้ เท่ากับ 0.1001 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายเข้าไป ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณที่ได้เท่ากับ 0.1170 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่า ตัวพยากรณ์ระดับการเรียน เพศ ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการอ่านในใจที่มีดนตรีคลอได้ดีกว่าตัวพยากรณ์อื่น โดยที่สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 11.72 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 0.6277

สร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการอ่านในใจที่มีดนตรีคลอด้วยระดับการเรียน เพศ ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย และค่าคงที่ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z' = 0.02659Z_{GPA} + 0.1729Z_{SEX} + 0.1305Z_{TRADE}$$

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = 8.5937 + 1.2310 Z_{GPA} + 0.1236 Z_{SEX} + 1.3068 Z_{TRADE}$$

เมื่อตัวเกณฑ์คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการอ่านในใจที่ไม่มีดนตรีคลอ ตัวทำนาย คือ ระดับการเรียน เพศ อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะรายได้ของผู้ปกครอง และความชอบฟังดนตรีคลอขณะอ่านในใจ ปรากฏผลดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการอ่านในใจที่ไม่มีดนตรีคลอ) พบว่า

1. ระดับการเรียน เพศ ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.2342, 0.3692 ตามลำดับ

2. ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.958

3. ผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.1025

4. ผู้ปกครองอาชีพรับราชการและกรรมกร ความชอบฟังดนตรีคลอขณะอ่านในใจไม่มีความสัมพันธ์กัน

5. ฐานะรายได้ของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับตัวทำนายที่เพิ่มเข้าไปทีละตัว โดยเริ่มจาก ระดับการเรียน เพศ ตามลำดับ พบว่า มีนัยสำคัญทุกค่าที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.3692, 0.4424 แสดงว่า ตัวทำนายทั้ง 2 ตัว สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

7. จากการหากลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุดจากตัวทำนายทั้ง 2 ตัว พบว่ากลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุดประกอบด้วย ระดับการเรียน เพศ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับตัวพยากรณ์ทั้ง 2 ดังนี้เท่ากับ 0.4424

แสดงว่า ตัวพยากรณ์ ระดับการเรียน เพศ สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการอ่านในใจที่มีดนตรีคลอได้ดีกว่าตัวพยากรณ์อื่น โดยที่สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 19.58 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 0.5038

สร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการอ่านในใจที่ไม่มีดนตรีคลอด้วยระดับการเรียน เพศ โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย และค่าคงที่ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z' = 0.3755 Z_{GPA} + 0.2439 Z_{SEX}$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = 5.4914 + 1.4588 Z_{GPA} + 0.1473 Z_{SEX}$$

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้เรียนกับการอ่านในใจที่มีและไม่มี
ดนตรีคลอ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6" ปรากฏข้อ
ค้นพบความจริงสามารถนำประเด็นมาอภิปรายได้ดังนี้

เมื่อดูจากผลของคะแนนเฉลี่ยพบว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านในใจที่ดนตรีคลอมีคะแนน
เฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่อ่านในใจไม่มีดนตรีคลอ และยังพบว่านักเรียนที่ชอบฟังดนตรีคลอ
ขณะอ่านในใจมีจำนวนมากกว่านักเรียนที่ไม่ชอบฟังดนตรีคลอขณะอ่านในใจเล็กน้อย

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้เรียนกับการอ่านในใจที่มีดนตรีคลอ พบว่า
ระดับการเรียนมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า
ถ้านักเรียนที่มีระดับการเรียนสูงจะได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการอ่านในใจสูงด้วย
ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้เท่ากับ 0.2651 แสดงว่าระดับการเรียนกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจาก
การอ่านในใจที่มีดนตรีคลอ มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนลักษณะผู้เรียนกับ
การอ่านในใจที่ไม่มีดนตรีคลอมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้เท่ากับ 0.3965 มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ดังเกณฑ์ของ
ประคอง กรรณสูต ที่ตั้งไว้ว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.20- 0.60 ถือว่ามี
ความสัมพันธ์ระดับปานกลาง (ประคอง กรรณสูต, 2522) ดังนั้น ระดับการเรียนมีค่า
พอที่จะเป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการอ่านในใจได้และสามารถอธิบายความ
แปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการอ่านในใจในใจที่มีดนตรีคลอได้ร้อยละ 7 และ
อธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการอ่านในใจในใจที่ไม่มีดนตรีคลอได้
ร้อยละ 13.63 ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมพิศ ชิงชมแก้ว (2515)
ที่พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีระดับการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่ำ

ผลจากการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ถ้าเด็กเรียนที่มีระดับการเขียนสูง มีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงไปด้วย ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ อูบล เรื่องสุวรรณ(2509) ที่ว่า "ผู้ที่มีประสิทธิภาพทางการอ่านสูงจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย"

เพศ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการอ่านในใจในใจ ที่มีดนตรีคลออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เพราะค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.1659 ถือว่ามีความสัมพันธ์ในระดับต่ำส่วนเพศกับความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการอ่านในใจในใจที่ไม่มีดนตรีคลอนั้นเป็นไปในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 เช่นกัน ($r = 0.2342$) ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ดังนั้น เพศ จึงมีค่าของที่จะเป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านในใจได้ สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการอ่านในใจในใจที่มีดนตรีคลอได้ร้อยละ 2.75 และอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการอ่านในใจในใจที่ไม่มีดนตรีคลอได้ร้อยละ 50.48 แสดงว่าเด็กเรียนเพศชายมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านในใจทั้งที่มีและไม่มีดนตรีคลอสูงกว่าเด็กเรียนหญิง ซึ่งสอดคล้องกับ Wright and Bean (1974) ที่ได้ศึกษาอิทธิพลของฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของนิสิตปี 1 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณตัวแปรเพศชายสูงกว่าเพศหญิงซึ่งขัดกับผลการวิจัยของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2519) ที่พบว่า เด็กเรียนหญิงทำคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยได้สูงกว่าเด็กเรียนชาย ในเรื่องเกี่ยวกับการสะกดคำ การใช้ภาษาและความเข้าใจในการอ่าน เช่นเดียวกับ Clark (1961) ที่ได้ศึกษาถึงความแตกต่างระหว่างเพศ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกรด 3, 4, 8 พบว่าเด็กเรียนหญิงใช้ภาษาและสะกดตัวได้ดีกว่าแต่ในเรื่องเกณฑ์ทางสถิติปัญหา ทักษะพื้นฐานในทางการอ่านไม่แตกต่างกัน

ในการศึกษาค้นคว้าพบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการอ่านในใจที่มีดนตรีคลอ มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณที่ได้เท่ากับ 0.1379 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพทางการค้าขายมีแนวโน้มว่าจะคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการอ่านในใจที่มีดนตรีคลอสูงด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ วัฒนา พุ่มเล็ก (2512) ที่พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีรายได้สูงมีแนวโน้มจะมีความสามารถในการเขียนสูงและตรงกับข้อเสนอของ กรมสุคประเสริฐ (2520) ว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษา เป็นองค์ประกอบที่มาจากสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับเด็ก เช่น พ่อ แม่ สภาพเศรษฐกิจและสังคมของเด็ก

ฐานะรายได้ของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการอ่านในใจในใจที่มี ดนตรีคลอ มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พหุคูณเท่ากับ 0.1200 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำแต่มีค่าพอที่จะเป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนจากการอ่านในใจในใจที่มีดนตรีคลอได้และสามารถอธิบายความแปรปรวนของผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการอ่านในใจในใจที่มีดนตรีคลอได้ร้อยละ 1.9 จากการศึกษานี้พบ ว่าเด็กที่เรียนกับผู้ปกครองมีรายได้สูงมีแนวโน้มจะได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งสอดคล้องกับ Worthington and Grant (1986) ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพล ต่อความสำเร็จทางการเรียน พบว่า เด็กที่ผู้ปกครองที่รายได้สูงและปานกลาง จะได้รับผล สำเร็จทางการเรียนสูงกว่าเด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำกว่า ส่วนฐานะและรายได้ ของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการอ่านในใจในใจที่ไม่มีดนตรีคลอนั้นไม่มีความ สัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความชอบฟังดนตรีขณะอ่านในใจกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านที่มีดนตรีคลอ มีความ สัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.1061มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการ อ่านในใจที่มีดนตรีคลอได้ร้อยละ 1.12 เท่านั้น จากการศึกษานี้พบว่า นักเรียนที่ชอบฟัง ดนตรีคลอขณะอ่านในใจมีแนวโน้มจะได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงไปด้วย ซึ่งข้อค้นพบนี้ ใกล้เคียงกับผลการวิจัยของ Mallaret and Raymond Evvon (1966) ว่า การ ใช้ดนตรีและเสียงประกอบคำบรรยายนั้น เป็นการเพิ่มความเข้าใจในการฟัง เพิ่มประสิทธิภาพ ของความจำสะสม และ Hepner (1966) พบว่าร้อยละ 75.40 ของกลุ่มตัวอย่างประชากร ที่ทำการวิจัยในสหรัฐอเมริกา บอกว่าเสียงดนตรีช่วยทำให้ความเบื่อหน่ายหมดไปและช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด ซึ่งเป็นผลมาจากนักเรียนได้แสดงออกซึ่งความรู้สึกชอบพอ จึงมีส่วน ช่วยให้มีโอกาสที่จะได้รับความสำเร็จมากขึ้น (สัชชา จันทร์เอม และคณะ, 2519) นอกจากนี้ Khan (1967) พบว่า ความสนใจในการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนได้ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์พหุคูณอยู่ระหว่าง .48-.69 ซึ่ง Lindgren (1969) ให้ความเห็นว่าเหตุผลที่ นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนนั้นขึ้นอยู่กับความสนใจในการเรียนร้อยละ 25 โดยเฉพาะ Freeborn ได้ศึกษาการอ่านโดยใช้เสียงดนตรีประกอบพบว่า กลุ่มนักเรียนที่ใช้ดนตรี ประกอบการสอนอ่าน อ่านได้เร็วกว่าเดิม จับใจความได้ดีกว่าเดิม

ส่วนนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรกรรม กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการอ่านในใจทางการอ่านในใจทั้งที่มีและไม่มีดนตรีคลอ มีความสัมพันธ์กันทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หุคเคเท่ากับ -0.1080 และ -0.1025 แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรกรรมได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านในใจที่มีดนตรีคลอต่ำสุดัญญา ศิริวิติกร (2512), แพรวพิมพ์ ประโทนเทพ (2517), สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ (2520), มัลลิกา นิตยาพร (2525) พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเป็นนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจทางครอบครัวดี Deutsch and Brown (1964) ก็พบเช่นเดียวกันว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต่ำ ส่วนนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการและกรรมกรนี้ยังไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนว่ามีความสัมพันธ์กัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย
  - 1.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับระยะเวลา ช่วงเวลา ในการฟังเพลง
  - 1.2 ควรศึกษาถึงสภาพภาพและสภาพแวดล้อมของเด็กด้านอื่นๆ อีก เช่น ที่บ้าน มีเครื่องเสียงหรือวิทยุฟังหรือไม่ ปริมาณการฟังดนตรีในแต่ละวันเป็นอย่างไร
  - 1.3 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะเนื้อหาวิชาต่างๆ เพิ่มขึ้น เช่นวิชาที่ใช้ทักษะความคิด วิชาที่ใช้ทักษะทางร่างกาย
  - 1.4 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับประเภทของเพลงว่า เพลงประเภทใดมีอิทธิพลต่อกิจกรรมการอ่าน อย่างไรบ้าง
  - 1.5 ควรศึกษาระดับความดังที่แตกต่างกันออกไปเช่น ดังมาก ดังพอดี ดังค่อย
  - 1.6 ควรมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มที่อ่านในใจมีดนตรีคลอกับกลุ่มที่อ่านในใจไม่มีดนตรีคลอ